

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2209/2022
22.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Младен Симић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, ВУ „Дедиње“ Београд, чији је законски заступник Војно правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5092/21 од 17.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5092/21 од 17.12.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5092/21 од 17.12.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 672/20 од 03.06.2021. године у ставу првом изреке делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиљи на име оствареног војног додатка од 15% за период од фебруара 2017. године до октобра 2018. године исплати појединачне месечне износе са затезном каматом ближе наведеном у овом ставу изреке. У ставу другом изреке обавезана је тужена да у корист тужиље на износе досуђене ставом првим изреке уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала Београд по стопама важећим на дан уплате. У ставу трећем изреке делимично је одбијен тужбени захтев на име исплате војног додатка од 15% за период од септембра 2016. године до јануара 2017. године у месечним износима са затезном каматом ближе наведеном у овом ставу изреке, као и захтев за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала Београд. У ставу четвртом изреке обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 100.360,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5092/21 од 17.12.2021. године, у ставу првом изреке одбијена је жалба тужене и потврђена је напред наведена првостепена пресуда у ставу првом, другом и четвртном изреке. У ставу другом и трећем изреке одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена ја изјавила ревизију са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе.

У одговору на ревизију тужилца је оспорила ревизијске наводе и предложила да се ревизија одбаци као недозвољена. Трошкове је тражила на име састава ревизије и таксе на одговор на ревизију.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужене као посебној у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је стао на становиште да у овој врсти спора није потребно уједначавање судске праксе, нити ново тумачење права. Другостепеном пресудом правноснажно је одлучено о исплати војног додатка од 15%, применом релевантних одредби Закона о Војсци Србије и Закона о Војсци Југославије, на основу којих су нижестепени судови усвојили тужбени захтев. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописују одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијски наводи тужене не представљају правно релевантни основ за изјављивање посебне ревизије имајући у виду да се истим оспорава утврђено чињенично стање, што представља недозвољен ревизијски разлог када се ради о ревизији из члана 404. ЗПП-а. Такође, нема потребе ни за уједначавањем судске праксе будући да су пресуде Апелационог суда у Београду на које је указано ревизијом, донете поводом другачије чињеничноправне ситуације, у којима је тражена исплата војног додатка преко 15%, а до 20%, што није предмет ове парнице.

Из наведених разлога на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије тужене на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11..18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена, уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 13.03.2020. године. Имајући у виду да побијани део правноснажне пресуде износи 97.858,09 динара, што представља противвредност од 831,60 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то се закључује да ревизија тужене није дозвољена.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Применом одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је у ставу трећем изреке одбио захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер трошкови настали поводом одговора на ревизију не спадају у нужне и потребне трошкове за одлучивање о ревизији.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић